

Briselē, 2018. gada 12. martā
Rev1

PAZIŅOJUMS IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANĀS UN ES NOTEIKUMI TĪKLU UN INFORMĀCIJAS SISTĒMU DROŠĪBAS JOMĀ

2017. gada 29. martā Apvienotā Karaliste uz Līguma par Eiropas Savienību 50. panta pamata iesniedza paziņojumu par nodomu no Savienības izstāties. Tātad, ja vien ratificētā izstāšanās līgumā¹ nebūs noteikta cita diena, Savienības primāro un sekundāro tiesību kopums Apvienotajai Karalistei no 2019. gada 30. marta plkst. 00.00 pēc Centrāleiropas laika (“izstāšanās diena”)² vairs nebūs saistošs. Apvienotā Karaliste kļūs par “trešo valsti”³.

Izstāšanās sagatavošanas pasākumi skar ne tikai ES un valstu iestādes, bet arī privātus subjektus.

Ņemot vērā lielās neskaidrības, jo īpaši par iespējamā izstāšanās līguma saturu, ieinteresētajām personām un, konkrēti, operatoriem, uz kuriem varētu attiekties Direktīvā (ES) 2016/1148 par tīklu un informācijas sistēmu drošību⁴ noteiktie pienākumi, tiek atgādināts par juridiskajām sekām, ar kurām būs jārēķinās, kad Apvienotā Karaliste būs kļuvusi par trešo valsti.

Ja vien iespējamajā izstāšanās līgumā nebūs paredzēts pārejas režīms, no izstāšanās dienas ES noteikumi tīklu un informācijas sistēmu drošības jomā⁵ Apvienotajai Karalistei vairs nebūs saistoši. Tam uz **digitālo pakalpojumu sniedzējiem**⁶ būs šāda ietekme.

¹ Ar Apvienoto Karalisti notiek sarunas ar mērķi vienoties par izstāšanās līgumu.

² Tomēr saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. panta 3. punktu Eiropadome, vienojoties ar Apvienoto Karalisti, var vienprātīgi nolemt, ka Līgumi nebūs saistoši no kādas vēlākas dienas.

³ Trešā valsts ir valsts, kas nav ES dalībvalsts.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 6. jūlija Direktīva (ES) 2016/1148 par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas sistēmu drošību visā Savienībā.

⁵ Dalībvalstīm Direktīva (ES) 2016/1148 jātransponē līdz 2018. gada 9. maijam. Tāpat tām līdz 2018. gada 9. novembrim jāapzina pamatpakalpojumu sniedzēji, kuri darbojas tādās jomās kā enerģētika, transports, banku nozare, finanšu tirgu infrastruktūras, veselība, dzeramā ūdens piegāde un izplatīšana un digitālā infrastruktūra (sk. 5. pantu attiecībā uz šo pienākumu un pamatpakalpojumu sniedzēja definīciju 4. panta 4. punktā).

⁶ Direktīvā (ES) 2016/1148 noteikts, ka “digitālā pakalpojuma sniedzējs” ir jebkura juridiska persona, kas sniedz digitālo pakalpojumu (sk. 4. panta 6. punktu).
Digitālie pakalpojumi, uz ko attiecas minētā direktīva, ir tiešsaistes tirdzniecības vietas, tiešsaistes

Direktīvas (ES) 2016/1148 16. pants digitālo pakalpojumu sniedzējiem uzliek dažas prasības attiecībā uz drošību un incidentu paziņošanu. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 17. pantu šo prasību izpildi ar *ex post* uzraudzības pasākumiem var pārbaudīt attiecīgās valstu kompetentās iestādes Direktīvas (ES) 2016/1148 8. panta nozīmē. Direktīvas (ES) 2016/1148 18. pantā paredzēti noteikumi par šādu uzraudzības pasākumu jurisdikciju:

- ja digitālo pakalpojumu sniedzējs **veic uzņēmējdarbību Savienībā**, tad saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 1. punktu tas ir tās dalībvalsts jurisdikcijā, kurā ir tā galvenā uzņēmējdarbības vieta, kas parasti ir vieta Savienībā, kur atrodas pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs⁷;
- ja digitālo pakalpojumu sniedzējs **neveic uzņēmējdarbību Savienībā, bet piedāvā tās teritorijā digitālos pakalpojumus**, tad saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 2. punktu tam ir jāieceļ pārstāvis Savienībā. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 4. panta 10. punktu “pārstāvis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir nepārprotami izraudzīta rīkoties tāda digitālo pakalpojumu sniedzēja vārdā, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, attiecībā uz tā pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu. Kā noteikts Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 3. punktā, pārstāvja iecelšana, ko veic digitālo pakalpojumu sniedzējs, neskar juridiskus procesus, kurus varētu ierosināt pret pašu digitālo pakalpojumu sniedzēju.

No izstāšanās dienas uz digitālo pakalpojumu sniedzējiem, kuri pirms izstāšanās dienas bija Apvienotās Karalistes jurisdikcijā, jo to galvenā uzņēmējdarbības vieta ES atradās Apvienotajā Karalistē, varētu attiekties turpmāk minētais:

- ja digitālo pakalpojumu sniedzējs turpinās veikt uzņēmējdarbību vienā vai vairākās ES-27 dalībvalstīs, tiks uzskatīts, ka tas ir tās ES-27 dalībvalsts jurisdikcijā, kurā atrodas tā galvenā uzņēmējdarbības vieta ES-27 dalībvalstīs, kas nozīmē, ka mainīsies kompetentā iestāde;
- ja digitālo pakalpojumu sniedzējs vairs neveiks uzņēmējdarbību ES-27 dalībvalstīs, taču to teritorijā piedāvās digitālos pakalpojumus, tam kādā no ES-27 dalībvalstīm būs jāieceļ pārstāvis atbilstīgi 18. panta 2. punktā noteiktajam, kā norādīts iepriekš.

Turklāt, ja digitālo pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību ne ES-27 dalībvalstīs, ne Apvienotajā Karalistē, bet pirms izstāšanās dienas tas būs bijis Apvienotās Karalistes jurisdikcijā, jo ir iecēlis pārstāvi Apvienotajā Karalistē saskaņā ar 18. panta 2. punktu, no izstāšanās dienas tam saskaņā ar 18. panta 2. punktu būs jāieceļ pārstāvis kādā no ES-27 dalībvalstīm, kurā šis digitālo pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus.

Tas nozīmēs, ka paziņojumus par Savienībā notiekošajiem incidentiem saņems un *ex post* uzraudzības kontroli veiks tās dalībvalsts valsts kompetentā iestāde Direktīvas (ES) 2016/1148 8. panta izpratnē, kurā atrodas attiecīgā digitālo pakalpojumu sniedzēja galvenā uzņēmējdarbības vieta vai kurā tas ir iecēlis pārstāvi.

meklētājprogrammas un mākoņdatošanas pakalpojumi (sk. Direktīvas (ES) 2016/1148 4. panta 5. punktu un III pielikumu).

⁷ Sk. arī Direktīvas (ES) 2016/1148 64. apsvērumu.

Vispārīga informācija par Direktīvu (ES) 2016/1148 ir pieejama kiberdrošībai veltītajā Komisijas tīmekļvietnē (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>). Šīs vietnes lapas vajadzības gadījumā tiks atjauninātas ar papildu informāciju.

Eiropas Komisija
Komunikācijas tīklu, satura un tehnoloģiju ģenerāldirektorāts